

ene er at bære den Byrde, som før har ligget paa det privilegerede Hartkorn, og den anden er ligesom en Krigsskat, nemlig Udskrivning af Heste til Krigsbrug. Nu kan der ikke være nogen Fare ved, at denne Byrde bliver lagt paa Hartkornet, da den, som sagt, har ligget paa Hartkornet iforveien. Der kan derfor ikke være nogen Mening om, at den kom til at hvile paa Kjøbstæderne, da den aldrig har ligget paa dem, hvortil man strengt har holdt sig, — og mere end man skulde holde sig, — idet man meente, at man skulde lade det blive paa Kjøbstæderne, som var lagt paa dem, og lade det blive paa Landet, som var lagt paa det. Jeg sigter her til Ligningsstatsloven, at, skjøndt det seer ud som at Indkvarteringsbyrden var bleven lagt paa det hele Land, saa have dog Kjøbstæderne faaet noget mere, end der før har hvilet paa dem; derfor kan der ikke være deelte Meninger om, at det, fordi det har ligget paa Hartkornet, skal blive liggende der. Med Hensyn til den anden Deel, kan jeg ikke nægte, at det kunde være en stor Behagelighed, om Forholdet ordnedes anderledes, end i Lovudkastet er foreskrevet. Der er talt om, at Amtene eller de større Communer skulde sørge for Heste-Udredningen. Jeg mener imidlertid, at jo mindre Districterne ere, desto mere spar- som og oeconomisk vil Udredningen af Hestene blive, saa- at Udredningen af Hestene ikke bliver for dyr for Districtet. Hertil kommer, at der for det Første er foreslaaet, at ingen Godtgjørelse skal ydes for Hestene, for det Andet, at de, som vare Foderværter, ikke maae bruge dem, og for det Tredie ikke maa bytte dem, hvilket ellers vilde være en stor Lettelse. De Forskrifter, som ere fremsatte i Lovudkastet, vilde maaskee være passende for Militair-Staten, men da det hidtil har ladet sig gjøre paa den Maade, som før var foranstaltet, turde man formene, at det fremdeles kunde vedblive saaledes. Det er ogsaa min Mening, at det er rigtigst, at den sidst omtalte Heste-Udredning lignedes saavel paa Kjøbstad som Land; men derved tabes jo rigtig nok den Godtgjørelse til Kjøbstæderne af Sigte, som af Mini-

steriet var stillet i Udsigt i Motiverne til Ligningsstatsloven.

Jeg kan forresten her være saa meget mere upartisk, som jeg er i det Tilfælde, at det for mit og Districtets Bedkommende er lige godt, hvorledes denne Sag bliver ordnet, fordi vi have saameget Hartkorn, at vi mere er en Landsby end Kjøbstad.

Jeg maatte derfor ønske, at man engang kom paa det Nene med, hvorledes man kom ud af Fordelingen mellem Kjøbstad og Landbrug, samt Kjøbstæderne indbyrdes, da Fordelingen efter Folketallet med Hensyn til den store Forskjellighed i høi Grad maa misbilliges.

Jagd: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de District (Rothe) udtalte nogle meget træffende Bemærkninger om Banskkeligheden ved at indføre partielle Reforme i Skattelovgivningen, naar man vil indrette Skattefordelingen efter almindelige og retfærdige Grundsætninger. Jeg ønskede meget at høre den Forsamlingens Opmærksomhed paa disse hans Ytringer, uden at jeg selv skal forsøge yderligere at bevise, hvad han med saa megen Klarhed har henpeget paa. Derimod gjorde han nogle Bemærkninger om Forbindelsen mellem det nærværende og 2de tidligere forelagte Lovudkast, og det er over disse Bemærkninger, at jeg ønsker nærmere at udtale mig. Det forekommer mig nemlig, at det foreliggende Lovudkast ikke alene staaer i Forbindelse med, men at det ogsaa i sin Oprindelse har Noget tilfælles med 3de andre Lovforslag, nemlig det om Hartkornets Egalisering, om Ophævelsen af flere ældre Skatter og Skatteligninger og om Bagernæringen i Kjøbenhavn, idet nemlig samtlige disse 4 Lovudkast ere fremkaldte ved Ønsket om at bringe Genhed og en retfærdig Lighed i de statsborgerlige Rettigheder og Byrder.

Rettelse.

Nr. 110 Sp. 1747 12te L. f. o. „i 5 meget smaa Dele ogsaa skulde“ læs „ikke i 5 meget smaa Dele skulde.“